

TALIBANGELISTES

Després de sis setmanes de dramàtic segrest els Talibans han alliberat tots els hostatges sud-coreans. És molt el que s'ha escrit sobre la seva ingenuïtat, manca de preparació i de mesures de seguretat més elementals i sobre el despropòsit de fer proselitisme cristià en un país com l'Afganistà. Però ara arriba l'hora començar a pagar-ne el preu.

La seva estupidesa, o millor dit, l'estupidesa dels que van enviar als incauts evangelitzadors difressats de cooperants, i la xapusa d'un govern coreà incapaç d'assumir els cost polític de les seves decisions costarà molt cars a les organitzacions humanitàries. Els milions de dòlars que, sens dubte, s'han pagat pel rescat alentaran encara més els segrests d'estrangers i, sobre tot, de personal humanitari i periodistes, molt més fàcils de segrestar que militars o diplomàtics. Però tot l'affair és també una punyalada adicional a l'ajut humanitari professional, neutral, independent, aconfessional i apolític, a la solidaritat motivada únicament per la protecció de la vida i la dignitat de la persona. No és cap novetat, però cada cop que polítics, exèrcits i fanàtics religiosos reparteixen menjar o munten hospitals degraden la solidaritat com a valor per convertir-la en un instrument al servei d'interesos partidistes i per tant col·locar-la en el punt de mira dels seus enemics. Apart de posar en perill la vida dels que es dediquen a tasques solidàries de debò, posen també en perill la subsistència de milions de persones que depenen de l'ajut humanitari per sobreviure.

Però això no ho entendran ni els talibans ni els evangelistes coreans. Perquè? Dons perquè en el fons, i aquí arribem a l'arrel del problema, són iguals. "La voluntat de Déu s'ha de complir inclús si implica la mort" van declarar els Talibans abans d'assasinar a dos dels hostatges. "Vam anar a l'Afganistan a predicar l'amor de Déu i complir amb la seva voluntat" va dir un dels hostatges alliberats en aterrar a Seoul. A la zona tribal paquistanesa hi ha més de 500 madrasses d'on surten nous Talibans cada dia. A Korea hi ha més de 36.000 esglésies, moltes d'elles obsesionades en evangelitzar el planeta, de fet Korea del Sud té 16.000 missioners arreu del món, una xifra només superada pels EUA.

Alhora que els Talibans donen gràcies a Alà per la victòria en la crisi dels hostatges i asseguren continuar la seva guerra legítima contra els invasors infidels, un grup de líders religiosos sud-coreans assegura que la experiència a l'Afganistà reforça la seva determinació d'enviar més misioners. *Clash* de civilitzacions? No. *Clash* de religions? Tampoc. Més aviat *clash* de perillósos ignorants. Fe cega que mata.

Jordi Raich.

Escriptor.

www.jordi-raich.com

Sept 07